

РЕШЕНИЕ

№ 5290

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **388** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК.

„ОГЛ – Ф. Т. Л.“ Г., Г. /OGL F. T. L. G., представлявано от Н. Г., чрез пълномощника и съдебен адресат адв. Г., оспорва Решение № РТД 3000 2319/ 13.12.2019г./ 362525, издадено от директора на Териториална дирекция Тракийска при Агенция „Митници“.

Наведени са отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК – издаване на акта при съществено нарушение на процесуалните правила, противоречие със закона и несъответствие с неговата цел. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че от дружеството са представени всички документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорната тяхна стойност по смисъла на чл.70 от Регламент /ЕС/ 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза /накратко МКС/. Поддържа се, че чл.75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, още по-малко изключва последните от кръга доказателства, чрез които може да се удостовери реалността на търговската операция. Нито един от представените от жалбоподателя документи не е оспорен от митническата администрация, която не е отчела спецификата на търговските отношения между германското дружество и крайния му клиент L.. Видно от всички предходни случаи от 2018г., както и следващите конкретния внос, не се касае за изолирана доставка, а за

дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. За стоките от един и същ вид, каквито са пресните тиквички, дружеството реализира положителен финансов резултат, изчислен за един по-дълъг /едномесечен/ период, независимо че в рамките на този период е имало единични доставки, които са продадени на цени по-ниски от митническата стойност.

Цялото количество внесени тиквички е продадено на L., което означава, че се касае за продажба на „най-голямо сборно количество“ от внесените стоки по смисъла на чл.74, пар.2, ал.4 МКС. Всички данни за конкретната сделка се съдържат в представените документи и в частност фактурите за реализация на стоките, дневниците за продажби за съответния период, стоките разписки, потвърждения за получени количества и изготвената калкулация за продажната цена. От тях е видно, че стандартната вносна цена на тиквичките е била далеч по-ниска от конкретните продажни цени на стоките след вноса им, което означава, че вносно мито не се дължи, а фискалният интерес на ЕС не е ощетен.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от адв. Г., е за отмяна на акта и за присъждане на разноски. Доводи в подкрепа на тезата за незаконосъобразност на акта са наведени и по реда на чл.149, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК.

Ответникът, директорът на Териториална дирекция „Тракийска“, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата. В писмено становище по съществото на спора възпроизвежда мотивите на оспорения акт и добавя, че във вноската митническа декларация жалбоподателят декларира, че ще прилага метод 1 – на договорната стойност по реда на чл.70 МКС, но иска митническата стойност да се определи чрез прилагане на метод 4 – дедуктивен метод по реда на чл.74, пар.2, б. „в“ от МКС. Подобно искане противоречи на митническото /Регламент 952/2013/ и на земеделското /Регламент 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891/ законодателство, доколкото в митническото законодателство е въведено разделение на методите за определяне на митническата стойност в две групи – основен /договорната стойност/ и вторични /по чл.74/. Методите обаче се прилагат в точна последователност – от основен към вторични. А по силата на чл.74, пар.1 вторичните методи се прилагат само ако не може да се използва основният метод. В рамките на вторичните методи също е налице задължителна последователност. В чл.75, пар.4 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 е посочено, че методът по чл.74, пар.2, б. „в“ от Регламент 952/ 2013 се прилага, когато продуктите са внесени на консигнация. Не претендира разноски.

От фактическа страна се установява:

На 18.04.2019г. в МБ С. е регистрирана митническа операция с MRN 19BG003010003717R0 с вносител OGL F. T. L. G., с която под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление са поставени стоки с произход Република Турция, сред които под № 2 пресни тиквички 1800 кг. нето тегло с код по КН [ЕГН] с декларирана митническа стойност 3852,46 лв., преизчислена в евро/100 кг. на 109,43 евро/ 100 кг. и с преференции 100. За изчисляване на 109,43 евро/100кг. са използвани вписванията в поле „митническа стойност“ на митническата декларация 3852,46 лв. /фактурна цена на стоката 1468,8 евро x 1,95583 +979,74 лв транспортни разходи до входен граничен пункт за ЕС, нето 1800 кг. се изчислява на 18 за 100 кг, или /3864,46 лв.: 1,95583/=109,43 евро/ 100 кг.

Определената от Европейската комисия за 18.04.2019г. стандартна вносна стойност

/СВС/ за пресни тиквички с държава на произход ERGA O. е 53,8 евро/100 кг. Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня СВС. Ако вносната стойност е по-висока с повече от 8% от СВС, чл.75, пар.2 от Делегирания регламент /ЕС/ 2017/891 във връзка с чл.148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на някои от разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на МКС изисква вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което би платил при определената за деня СВС /53,8 евро/100 кг., поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 284,43 лв. /начинът на изчислението е даден в пета бележка под черта на първа страница от оспорения акт/, която сума е внесена от [фирма], пълномощник на жалбоподателя.

С писмо рег. № 32-117963/ 18.04.2019г. на началника на МБ С. /л.45/ германският търговец е уведомен, че на основание чл.75, пар.5, ал.1 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стока № 2 е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната митническа стойност.

Към отговор вх. № 32-141939/ 15.05.2019г. на [фирма], пълномощник на OGL F. T. L. G., е приложена фактура № 0...09116/ 21.04.2019г. с получател L. D. SRL за последваща реализация на тиквичките, според която те са продадени на цена 108 евро/100 кг. Констатирано е, че тази цена е по-ниска от цената на придобиване на стоката с декларирани разходи в митническата декларация, изчислени на 150,45 евро/100 кг.

С писмо рег. № 32-195690/ 4.07.2019г. на съвместяващ длъжността директор на ТД Тракийска – Агенция „Митници“ жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на административен акт, по силата на който ще възникне вносно митническо задължение поради неизпълнение на условието по чл.75, пар.5 ал.3 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 и предоставеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в едномесечен срок. Това е сторено чрез [фирма], /л.16-19/, а аргументацията е идентична с развитата в съдебната жалба.

Към молба от 11.09.2019г. от германския търговец са приложени допълнителни доказателства: справки-декларации по ЗДДС за данъчни периоди от м. януари до м. април 2019г., дневници за покупки и за продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от цитираните отчетни регистри; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за същите данъчни периоди.

При тази фактическа обстановка ответникът постановява оспорвания акт, в чиято съобразителна част се позовава на разпоредбата на чл.181, пар.1 от Регламент /ЕС/ 1308/2013 на Комисията, предвиждаща, че към определени продукти от сектора на плодовете и зеленчуците /в т.ч. тиквички/ се прилага системата на входните мита. Съгласно чл.181, пар.2 от Регламент /ЕС/ 1308/2013 Комисията с делегирани регламенти въвежда правила с цел гарантиране ефикасността на системата на входните цени чрез проверка на достоверността на декларираната стойност. За тази цел декларираната от вносителите цена се сравнява със СВС, в резултат на което може да се изиска представяне на обезпечение. Актът, приет от ЕК на основание чл.181 от Регламент /ЕС/ 1308/2013, е Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891. Практическото

прилагане на правилата за определяне на митата на стоките, към които се прилага системата на входните цени, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална. Колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото и обратно. Поради това ако вносителите декларираят завшени цени, които са по-високи от СВС, с които избягват заплащането на по-високи мита, ЕК е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. Задължението за учредяване на обезпечение възниква, ако декларираната вносна стойност е по-висока от СВС с повече от 8%. С действията си вносителят декларира, че въпреки че на пазара в третата страна /Република Турция/ стоката пресни тиквички е имала СВС 53,8 евро/ 100 кг., той я е закупил на цена 109,43 евро/ 100 кг. В този случай негова е тежестта да докаже, че по-високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на по-високо мито. Като обосновка на по-високата цена могат да се представят например доказателства, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с качество екстра, което в случая не е така. Изложено е в решението, че пазарната логика изисква търговецът да продава дадена стока на цена, не по-ниска от тази, на която я е придобил. Затова и митницата търси убедителни одказателства, че той е продал стоката на цена, равна или по-висока от цената на придобиване. В разглеждания случай този факт не е доказан за цялото количество от 1800 кг. за стоката пресни тиквички. Пълномощникът на вносителя настоява, че регламентът не му вменява в задължение да докаже, че е продал стоката на цена, по-висока от декларираната вносна митническа стойност; достатъчно е да представи доказателства, че е пласирал стоката без да доказва дали тя се продава на печалба или на загуба.

Аргументацията на вносителя не е приета от ответника при следните доводи:

Когато прилагането на митническата ставка зависи от вноската митническа стойност на внасяната стока, митническите органи трябва да проверят достоверността на тази цена като я сравнят със СВС, изчислена от ЕК за конкретния продукт с конкретен произход. В чл.75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 при дефиниране на задължението за вносителя е използван глаголът „да докаже“, а не „да покаже“. Ако идеята бе вносителите просто да показват документи, че са пласирали стоката, без значение на каква цена, в текста би се използвал глаголът „да покаже“. Регламентът обаче задължава митническите органи, за да освободят представеното обезпечение, да изискат от вносителя доказателства, че стока, която е закупена на цена, по-висока в сравнение със СВС с повече от 8%, е освободена според условия, потвърждаващи достоверността на тази висока цена. Както потвърждава и пълномощникът на вносителя /проверени са над 200 декларации в периода 2018/2019г./, при проверка на митнически декларации, за които е възникнало обезпечение, митническите органи винаги търсят продажба на печалба, за да приемат коректността на декларираната вносна стойност. Смисълът на търговската дейност е тя да реализира печалба, поради което не се приема за достоверен фактът, че търговецът е закупил стока с високо качество на висока цена, за да я продава евтино, както и не се приема за логично твърдението на пълномощника на вносителя, че продажбата в ЕС на по-ниска цена потвърждава достоверността на високата вносна цена. През 2018-2019г. са издадени 269 решения, с които е отказано на германското дружество освобождаване на представени от него обезпечения във връзка с поставени от него стоки под режим допускане до свободно обращение с цел крайно потребление на стоки, по отношение на които се прилагат СВС и за които се изисква вносителят да представи обезпечение.

Отхвърлено е и искането на вносителя да се анализират факти не по конкретната декларация, а на база всички вносни операции за един месец с аргумент, че при вземане на решението за освобождаване или задържане на обезпечението се изследват фактите и доказателствата по конкретната митническа декларация, а не данните по вноса на месечна база. В чл.148, пар.1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 ясно е дефинирано, че обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция за потенциално митническо задължение, а не декларациите, подадени в рамките на един месец. Фактът, че в края на месечния период търговецът не е на загуба не променя обстоятелството, че конкретната сделка със стока № 2, внесена с МД с МРН 19BG003010003717R8/ 18.04.2019г. вносителят не доказва достоверността декларираната висока вносна митническа стойност.

При изходни данни, описани в митническата декларация и представените документи: митническа стойност на стока № 2 1969,73 евро за 1800 кг. - 3852,46 лв.; тип на сделката – покупко-продажба, включваща реално прехвърляне на собствеността срещу заплащане; условие за доставка FCA с отправна точка А., Турция, при което купувачът заплаща транспортните разходи, застрахователната премия, всички мита и такси, дължими при вноса на стока; АК – разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоката в ЕС – 979,74 лв.; дължимо вносно мито при декларирана митническа стойност от 109,43 евро/ 100 кг. – 12,8%+493,11 лв.,

е изчислена себестойността на стоката: 2872,723 лв. /цена/ +979,74 лв. /транспорт до ЕС/ +493,11 лв. /мито/ +950,92 лв. /транспорт в ЕС/ - 5296,49 лв., или преизчислено в евро/100 кг. 150,45 евро/100 кг.

Сравнението между вносната митническа стойност на тиквичките 109,43 евро/100 кг.; себестойността им преди продажбата в Румъния 150,45 евро/100 кг. и цената, на която тя е продадена в Румъния 108 евро/100кг. показва дисбаланс.

По делото е прието заключение на съдебно-икономическата експертиза, което съдът цени като компетентно, точно и професионално изготвено, според което информация за цената /договорената/ на спорната стока е налична в ЕАД 19BG003010003717R0; Фактура № DES2019000000339/ 15.04.2019г.; Е. 19070100EX007068 и в тях тя е 1468,80 евро /2872,72 лв. при условия на доставката FCA А.. В извадката за платени фактури, уведомлението за платени фактури и извлечение от дневник продажби фигурира заплатената сума 2955,65 евро, тъй като това е стойността на цялата цитирана фактура, която включва още две стоки.

В ЕАД 19BG003010003717RO в клетка 4/14 „цена на стоката“ е посочена цена 1268,80 евро, а в кл. 4/16 „метод за определяне на митническата стойност“ е вписан код 1 „договорна стойност на внасяните стоки/ чл.70 от К..

Във фактура № DES2019000000339/ 15.04.2019г. е посочено тиквички 1800 кг – 0,816 евро – 1468,80 евро. Не е отразено във фактурата дали стоката е заплатена, срок на плащане и др.

В експортната декларация от Турция 19070100EX007068 е посочена цена на стоката 1468,80 евро, в клетка 24 „вид сделка“ е посочено „окончателна покупко-продажба“.

Цялото количество от спорната стока 1800 кг. тиквички е продадена от жалбоподателя на Л. Д. СРЛ Румъния на единична цена 1,08 евро/кг /фактура № 0...09116/ 21.04.2019г./, обща стойност 1944 евро. Експертизата допуска, че това е „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични

или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Жалбоподателят писмено е декларирал, че той и румънското дружество нямат това качество.

Практически „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавача“, съответства на продажната цена.

Митническата стойност се изчислява въз основа на единичната цена, на която внасяните стоки или идентични или сходни стоки се продават в Съюза на несвързан купувач в най-голямо сборно количество. Тъй като отправна точка е продажната цена в държавата по вноса, различни отчисления, основно свързани с разходи, направени в ЕС, е необходимо да се намалят от цената, за да се установи митническата стойност.

От продажната цена на стоките 3802,13 лв. трябва да се извадят разходите в ЕС 950,92 лв. /транспорт след пристигане на мястото на въвеждане и платените мита 493,11 лв., което дава резултат 2358,10 лв. /131 лв. на 100 кг.

Други доказателства от значение за предмета на спора по делото не са ангажирани.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Оспорваният акт е издаден от компетентен по материя, степен и място митнически орган, съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК. Не се установяват съществени нарушения на производствените правила при провеждане на административното производство.

Относно приложението на материалния закон съдът намира следното:

По силата на чл.181, пар.1 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци и по отношение на гроздовия сок и гроздовата мъст, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. В чл.75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13.03.2017г. за допълване на Регламент 1308/2013 е въведен механизъм за проверка, който се задейства в случаите, когато митническата стойност се определя на база договорната стойност на стоките и същата е с поне 8% по-висока от т. нар. фиксирана стойност при внос /стандартна вносна цена/, определена от Европейската комисия и валидна към датата на вноса, в който случай вносителят предоставя гаранцията, посочена в чл.148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/1447 на Комисията /чл.75, пар.2/. Предвидено е /чл.75, пар.5/, че вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от 4 месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, пар.2, б.“в“ от споменатия регламент. Доколкото вносното мито, изчислено върху декларираната договорна стойност е по-ниско от това, изчислено върху стандартната вносна цена на стоките, от жалбоподателя е внесен депозит,

обезпечаващ разликата в митата, подлежащ на освобождаване след представяне на убедителни доказателства за достоверността на договорената стойност и спазване условията за определяне на митническата стойност на стоките по метода, посочен в чл.70 от Регламент /ЕС/ 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на митнически кодекс на съюза /МКС/.

Правилата, регламентиращи задължението на вносителя да обоснове пред митническите органи достоверността на декларираната вносна митническа стойност, са дадени в член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891:

Съгласно чл.75, пар.5, ал.1 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от 4 месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партията е освободена при условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент /ЕС/ 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, пар.2, буква „в“ от споменатия регламент.

В чл.75, пар.5, изр.3 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 е предвидено, че предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията за освобождаване.

В разглеждания случай от OGL F. T. L. G. на митническите органи са представени фактура за покупка на стоките, фактура за транспорт, международна товарителница, фактура за продажба на първо търговско ниво /№9116/, стокова разписка за получаването им; потвърждение за получена доставка, справка-калкулация за формиране на продажната цена на база на придобивната, извлечения от счетоводни сметки за вноса и извършените продажби. Допълнително по преписката са приобщени дневниците за покупки и продажби на стоки, отнасящи се за периода на вноса и доказателства за плащане на доставната цена; най-сетне, по указание на митническите органи са представени и справки-декларации по ЗДДС, VIES-декларации за осъществени ВОД за първите 4 месеца на 2019г. На магнитен носител те са налични на л.88 от делото.

Решаващият мотив на административния орган да заключи, че не са представени убедителни доказателства за достоверността на декларираната договорна стойност е, че цялото количество тиквички е продадено на цена от 108 евро/100 кг., но-ниска от декларираната митническа стойност 109,43 евро/100кг., или, касае се за продажба на загуба в разрез с икономическата логика. Този довод не намира подкрепа в доказателствата по преписката, установяващи, че по конкретния внос последващата продажбена сделка е между вносителя и L. discount, Румъния, с което жалбоподателят е в трайни търговски отношения, включващи и продажби на цени, по-ниски от митническата стойност на определени стоки, участващи в рекламни кампании на големи търговски вериги, каквато несъмнено е L.. Не противоречи на икономическата логика конкретна продажба на загуба да се разглежда в по-широк контекст – в рамките на трайните търговски отношения между вносителя и неговия партньор. В подкрепа на това становище в свое такова от

2.08.2019г. дружеството-жалбоподател изрично сочи, че печалбата от реализацията на всички внесени стоки за проверявания период се изчислява на месечна база. Посочен е и конкретен пример – фактури за продажба на L., дневници за покупки и за продажби и калкулация на продажбите за съответния период, от които е видно, че всички придобити чрез внос плодове и зеленчуци от германския търговец да продадени на различни икономически оператори в България и Румъния, числящи се към групата L.. Действително, търсенето на пазарна логика при преценка на достоверността на декларираната митническа стойност е необходимо и обосновано, но не бива да се формализира и да се свежва във всички случаи до съпоставка между покупка и продажна цена. Ако това е целта на уредбата, тя едва ли би възложила на митническите органи да преценяват доказателствата и да обуславят изводи дали декларираната договорна стойност е реално пратената цена на стоката. Динамиката на търговския оборот предполага конкретна преценка относно наличието на икономически интерес и търговска логика при отчитане на всички факти по конкретния случай.

Достоверността на декларираната при вноса договорна стойност е потвърдена и в неоспореното от ответника заключение на СИЕ, която стойност е реално заплатената от жалбоподателя.

Систематичното и логическо тълкуване на разпоредбите на чл.75, пар.5 от Делегиран регламент 2017/891 /изр.1 „... за да докаже, че партията е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент /ЕС/ 952/ 2013“... и изр. 3 „предоставената гаранция се освобождава, когато е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване“ показва, че не е въведено изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито правилата допускат митническите органи да изключат определена категория доказателства. Ако целта на уредбата бе да се докаже положителен резултат от всяка търговска операция, тя би намерила израз в конкретни правила, каквито чл.75, пар.5 от Делегирания регламент не съдържа.

При този анализ съдът приема, че оспореният административен акт е материално незаконосъобразен и подлежи на отмяна с връщане на административната преписка на компетентния орган за ново произнасяне съобразно указанията на тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора и при направеното искане за това на жалбоподателя се следват разходите по делото - 50 лв. държавна такса, 300 лв. възнаграждение за адв. Г. и 549,60 лв. депозит за СИЕ, общо 899,60 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорване на „ОГЛ – Ф. Т. Л.“ Г., Г. /OGL F. T. L. G., представлявано от Н. Г., Решение № РТД 3000 2319/ 13.12.2019г./ 362525, издадено от директора на Териториална дирекция Тракийска при Агенция „Митници“.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториална дирекция Тракийска при Агенция „Митници“ да

заплати на „ОГЛ – Ф. Т. Л.“ Г., Г. /OGL F. T. L. G., представлявано от Н. Г. 899,60 /осемстотин деветдесет и девет цяло и шейсет стотни/ лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: